

Köznapi történet

Gömöri György

S. L. osztrák forradalmár emlékének

*Az utcán karjait szétvetve fekszik a halott.
Ingére vérvörös rózsát
tűzött az ólomszürke hatalom.*

*Aztán a hatalom őreit is elföldeték.
Más vezér jött, még rikácsolóbb.
Fél világ testébe vájt kampós keresztje.*

*Elmúlt ez is. Az őrült, mint rossz kócbábú, elégett.
Hajnalka nyílt a romház közepén.
Béke lett, akác- és mész-szagú béke.*

*S most a halott testvérei
a szegénység szagától már fintorognak,
s hiszik: a gazdagok áldozati füstje mennybe száll.*

*Büszkék még a halottra, de már sajnálják:
nem rugózza vajszerű autó,
nem nézhet televíziót.*

*Didereg a fiatal lélek.
Nincs szív, mely befogadná.*

1962

Rettenetes idill

Gömöri György

*Szabadist meg Uram a családi pokoltól
óvj meg a mindennapok trópusi közönyétől
amely útemre nyitja-zárja a polgári állkapcsokat!*

*Jaj csak a terítő csipkékén folt ne essék
és a parkett ragyogjon mint a jáspis
átlaghőmérséklettel bíró szobákban
dísznövények nyujtóznak lomhán jóllakottan*

*cukorka-eszegetés fénykép-mutogatás
langyos meggylikőr szaga van az unalomnak*

*az Apa komorra tetovált törzsfőnök
a Fiú jól nevelt áldozati állat
ha majd iktatják nem lesz ereje hogy ellenkezzen*

*ó és az Asszony mosolygós gályarab
álmai egén olcsó regények ragyognak
fenyegetően fel-felcsap örvénylik a mosogatólé*

*asztalnál ülnek nézik egymást
mint színpadon oly biztosan mozognak
csak a bútorban perceg néha szű
és elhúz egy-egy autóbusz az úton*

s az óra mutatója körbejár

1962